

Recurentă: The Yokohama Rubber Co. Ltd (reprezentanți: D. Martucci și F. Boscarior de Roberto, avocați)

Celelalte părți din procedură: Pirelli Tyre SpA (reprezentanți: T. M. Müller și F. Togo, avocați), Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentant: J. Ivanauskas, agent)

Intervenientă în susținerea pârâtei: European Association of Trade Mark Owners (Marques) (reprezentant: M. Viefhues, avocat)

(Cauza C-6/19 P)

Recurentă: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Ivanauskas, agent)

Celelalte părți din procedură: Pirelli Tyre SpA (reprezentanți: T. M. Müller și F. Togo, avocați), The Yokohama Rubber Co. Ltd (reprezentanți: D. Martucci și F. Boscarior de Roberto, avocați)

Interveniente în susținerea pârâtei: European Association of Trade Mark Owners (Marques) (reprezentant: M. Viefhues, avocat)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursurile în cauzele C-818/18 P și C-6/19 P.
- 2) Obligă The Yokohama Rubber Co. Ltd și Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) să suporte, în părți egale, pe lângă propriile cheltuieli referitoare la procedurile de recurs în cauzele C-818/18 P și C-6/19 P, și pe cele efectuate de Pirelli Tyre SpA referitoare la aceste proceduri.
- 3) European Association of Trade Mark Owners (Marques) suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 148, 29.4.2019.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 3 iunie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italia) – EB/Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell’Istruzione, dell’Università e della Ricerca – MIUR, Università degli Studi Roma Tre

(Cauza C-326/19) (¹)

(Trimitere preliminară – Politica socială – Directiva 1999/70/CE – Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP – Clauza 5 – Contracte sau raporturi de muncă pe durată determinată succesive – Folosire abuzivă – Măsuri de prevenire – Contracte de muncă pe durată determinată în sectorul public – Cercetători universitari)

(2021/C 289/05)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamant: EB

Pârâți: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell’Istruzione, dell’Università e della Ricerca – MIUR, Università degli Studi Roma Tre

Cu participarea: Federazione Lavoratori della Conoscenza – CGIL (FLC-CGIL), Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL), Anief – Associazione Professionale e Sindacale, Confederazione Generale Sindacale, Cipur – Coordinamento Intersedi Professori Universitari di Ruolo

Dispozitivul

Clauza 5 din Acordul cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat la 18 martie 1999, care figurează în anexa la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP, trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei reglementări naționale în temeiul căreia se prevede, în ceea ce privește recrutarea cercetătorilor universitari, încheierea unui contract pe durată determinată pentru o perioadă de trei ani, cu o singură posibilitate de prelungire, pentru o perioadă maximă de doi ani, condiționând, pe de o parte, încheierea unor astfel de contracte de disponibilitatea unor resurse „conform programului, pentru desfășurarea activităților de cercetare, didactice și de servicii pentru studenți” și, pe de altă parte, prelungirea acestor contracte de „evaluarea pozitivă a activităților didactice și de cercetare efectuate”, fără a fi necesar ca această reglementare să definească criteriile obiective și transparente care să permită să se verifice că încheierea și reînnoirea unor astfel de contracte răspund efectiv unei nevoi reale și că acestea sunt adecvate pentru realizarea obiectivului urmărit și sunt necesare în acest scop.

(¹) JO C 288, 26.8.2019.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 3 iunie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht – Germania) – BZ/Westerwaldkreis

(Cauza C-546/19) (¹)

[Trimitere preliminară – Spațiul de libertate, securitate și justiție – Politica în domeniul imigrației – Returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală – Directiva 2008/115/CE – Articolul 2 alineatul (1) – Domeniu de aplicare – Resortisant al unei țări terțe – Condamnare penală în statul membru – Articolul 3 punctul 6 – Interdicție de intrare – Motive de ordine publică și de siguranță publică – Retragerea deciziei de returnare – Legalitatea interdicției de intrare]

(2021/C 289/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamant, apelant și recurent: BZ

Pârâtă, intimată în apel și intimată în recurs: Westerwaldkreis

Dispozitivul

- 1) Articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală trebuie interpretat în sensul că această directivă se aplică unei interdicții de intrare și de ședere, pronunțată de un stat membru, care nu a făcut uz de posibilitatea prevăzută la articolul 2 alineatul (2) litera (b) din directiva menționată împotriva unui resortisant al unei țări terțe care se află pe teritoriul său și care face obiectul unui ordin de expulzare, pentru motive de siguranță publică și de ordine publică, în temeiul unei condamnări penale anterioare.
- 2) Directiva 2008/115 trebuie interpretată în sensul că se opune menținerii în vigoare a unei interdicții de intrare și de ședere, pronunțată de un stat membru împotriva unui resortisant al unei țări terțe care se află pe teritoriul său și care face obiectul unui ordin de expulzare, devenit definitiv, adoptat pentru motive de siguranță publică și de ordine publică în temeiul unei condamnări penale anterioare, atunci când decizia de returnare adoptată în privința acestui resortisant de statul membru menționat a fost retrasă, chiar dacă acest ordin de expulzare a rămas definitiv.

(¹) JO C 348, 14.10.2019.